

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Multa in narrata historia, sed præcipuè patie[n]tia[m] in calumnijs
doceri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

pit: illud coronidis loco adijciens, Tandem justitiam toties, non imploratam, sed irrisam atque despectam, dignam meritis mercedem Nuto daturam. His actis, it calumniator ad vincula, fama per urbem, Prator ad Ducem; qui cognitis quæ acciderant, collaudata prudentia Pratoris, quod sententiam in innocentem non præcipitavit, statuit, ut eadem etiamnum luce, teterrimus calumniator, per totam undique urbem virgis concideretur, tandemque cum fratre in crucem ageretur. Quia verò hic ætatis annum 14. nondum excefferat, vitæ illi gratia facta est. Itaque de tergo tantum luit, ac postea in exilium abactus est, & corpore, & famâ lacerata; fratre & hominibus, & ventis in ludibrium facto: qui herum suum de furto infamans, ipse non solum de furto, sed etiam, tamquam impudentissimus, & crudelissimus calumniator, & infamatus, & in patibulum sublatus pependit; qui ut Pattæione calumniosior, ita meritò etiam Tigellino infeliciofior fuit.

Multa hinc elucet documenta: mundi cursus; hominum error in seligendis, & diligendis clientibus; mortalium ingraticudo; avaritiæ atque cupiditatis, itemque invidiæ malum; iudicum cautela; desperatissimorum audacia, mira Numinis providentia & iustitia. Sed ego duo dumtaxat vltima hinc proponam consideranda, quorum vnum erit pro ijs, qui patiuntur, alterum pro ijs, qui faciunt calumniam; ut & illi solatium, & isti metum hauriant, quo à calumniando deterreantur. Lucius vnum, Nuto præbet alterum documentum. Lucius passus est innocens? Fortasse non fuit innocens. Nam etsi Nuto nihil abstulit, quis scit, an in alijs lucris comparandis semper fuerit æquus? & si fuit ipse æquus, quis scit, an non parentes eius iustitiam violârint? cum antiquo verbo dicatur: *Dives aut iniquus, aut iniqui hæres*. Certè cum, defunctâ vxore, maluit amasiam habere, quàm liberis nouercam inducere, non fuit innocens. Sæpe autem, & iustissime Deus iniurias inferri nobis permittit, in ijs rebus, in quibus sumus innocentes, ut luamus in alijs, in quibus sumus nocentes. Ideò iustos permittit Deus hic vexari, ait S. Chrystomus, ut si quas habeant maculas hic eas deponant. Et hoc patriarcha declarans ad diem dicebat, Quia Lazarus hic recepit mala sua, vnde consolatio nem accipit nuno. Atque esto, fuerit innocens Lucius, tamen de-

III.

S Chryf. homil. 7. ad pop.

Cccc

buit

buit esse etiam patiens, si voluit mereri patientiæ coronam. An frustra toties Magister noster monuit, iniurias esse ferendas? At qui nemo potest iniuriam pati, nisi innocens, in ea quidem re, in qua iniuriam sustinet. Grandia, & toties iterata passus est Lucius? non passus est virtute sua maiora. Naucerus nauim per maria ducturus saburra onerat, sed onerat ad eam mensuram, vt nec onere nimio grauata mergatur; nec leuitas tanta sit, vt nullo negotio in transversum eat. Ad eundem modum diuinus ille mundi hominumque gubernator, ita cursum nostrum temperat malis iniurijsque, vt sint nobis in saburram, non in subuersionem, ne vel extollamur, vel opprimamur, sed vt rectè temperatis oneribus nauigemus, & ad optatum gloriæ cælestis portum perueniamus. Vix quisquam est, qui non calumnijs subinde pulsetur; immò & probetur. Vt enim vasa vitrea franguntur, cum durius tanguntur, aurea atque argentea etiam malleis percussa extenduntur, ita homines pro fragilitate sua, vel patientia sua, calumnijs aut fatiscunt, aut inclarescunt. Moyses rubum ardentem, nec tamen combustum videns dixit: *Ibo, & videbo visionem hanc magnam, quomodo ardeat rubus, & non comburatur?* Magna est visio, si vides hominem inuidiæ, calumniæ, tribulationum igne circumdatum, & velut ardentem, tamen non comburi, non vllum impatientiæ, aut vindictæ promere verbum. Talis lucet, & fit per ipsam infamiam clarior illustriorque: quando illius innocentia tandem, tandemque etiam patientia mundo detegitur. Quid enim mirabilius generosiusque, fuit, quàm Lucij patiens charitas, & tolerantia impudentissimæ calumniæ toties repetita? Nimirum vel Seneca teste, *Deus bonum virum in delicijs non habet, experitur, indurat, sibi illum preparat. Quia merces sine aduersario virtus. Tunc apparet, quanta sit, quantum valeat, polleatque, cum quid possit, patientia ostendit.* Et infra. *Ego non miror, si quando voluptatem capiunt Di, dum spectant magnos viros colluctantes cum aliqua calamitate. Nobis interdum voluptati est, si adolescens constantis animi feram venabulo exceptit, si leonis incursum interritus pertulit, tantoque spectaculum est gratius, quanto honestior id fecit.*

Exod. 3. 22

Senec lib. de
prouid. c. 1.
Ibid. c. 2.

IV.

Quòd si hæc non sufficiunt ad consolandos eos, qui calumnijs vexantur, meminerint illius futuri iudicij, in quo stabunt in-

si in